

A la vora del foc | Anar a més de vuitanta | Climent Forner

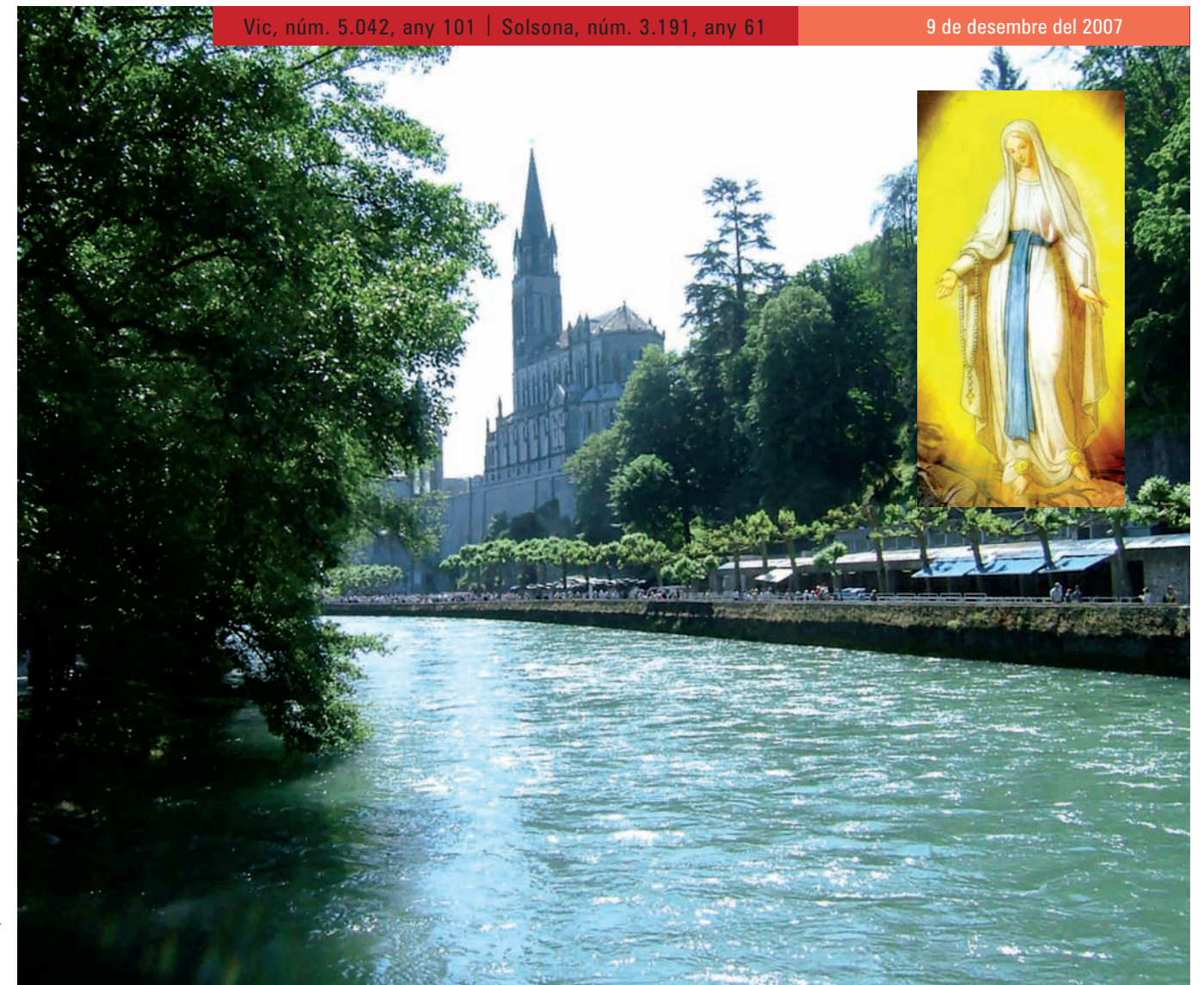

E! meu proppassat vuitantè aniversari me'l vaig prendre amb tota la bonhomia possible. Si avui en parlo és perquè m'hi veig obligat per les moltes felicitacions privades i públiques que he rebut (i les sorpreses que m'esperen si volen difondre durant tot un any la meua poesia). Gràcies, moltes gràcies! A Déu en primer lloc, ja que es do seu, no mèrit meu, haver pogut arribar a aquesta fita amb el cap clar i amb la il·lusió de viure, malgrat els desenganys eclesials i patriòtics. De broma: el dia 31 d'octubre vaig fer vuitanta anys, si és que la mare no em va enganyar (suposo que no, bona com era). I com que el RACC diu, en contra del Servei de Trànsit, que anar a més de 80 km/h contamina menys que els embussos circulatoris, doncs endavant, cap als 90, cap als 100, els que Déu vulgui. Que em posen alguna multa? Ell, l'Amo, me la pagarà.

La vida és molt seriosa, molt, i bella, i digna de ser viscuda amb bona salut, goig, llibertat, responsabilitat. El temps, oh el temps, quin tresor! És or? És gràcia? Tot a la vegada! Per això crec que l'hauríem d'aprofitar al

màxim, siguem joves o no tan joves, i molt més ara que la mitjana d'edat es va allargant, allargant talment una posta de sol... En presentar-nos un dia davant Déu, quina vergonya!: amb les mans buides, o gairebé. Allò que ens doldrà més, no en dubto gens ni mica, serà haver perdut miserablement tant de temps, no haver-lo aprofitat molt més per a fer el bé i donar tots aquells fruits que s'esperaven de nosaltres i que hauríem pogut donar. És la riquesa que em sap més greu que em robin inútilment; sí, perquè és l'única que tinc.

Quan penso en alguns sants o savis dels temps passats, allò que més m'admira d'ells és que, amb una existència tan curta que no es pot comparar amb la nostra, fossin capaços d'arribar a tan alt nivell de santedat o de produir una obra literària, filosòfica, científica de tal magnitud. És clar que llavors no hi havia televisió ni anaven estressats com nosaltres, pobres, que per la vida perdem la vida. No em feu dir noms, de nombrosos com són. Amb Jesús de Natzaret n'hi ha prou: amb només trenta-tres anys i escaig, dedicats els darrers a l'anomenada vida pública, va portar a terme la salvació de la humanitat. Com s'explica? L'Esperit de Déu era amb ell i es deixava conduir per aquest Esperit les vint-i-quatre hores de cada dia, pregant, estimant; compadint, ensenyant, implantant el Regne... «Les dotze van tocant...» Renaixem amb l'Infant de Betlem, el Senyor de la glòria, i tindrem la immortalitat feliçment assegurada. Bon Nadal!

Foto, la del riu amb la basílica de fons: Joan Vila

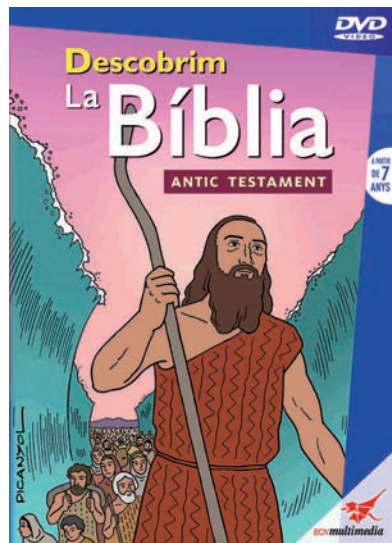

full

DIOCESÀ

SOLSONA | VIC

Descobrim la Bíblia: Antic Testament

L'any passat per Nadal va sortir un DVD sobre el Nou Testament. Ara, amb característiques similars, n'acaba de sortir un segon dedicat a l'Antic Testament. Consta de trenta episodis amb un total de noranta minuts de pel·lícula i les habituals activitats per a cadascun dels episodis: Joc de la Bíblia, Joc d'Art, Coneixements i Reflexions. La durada de cadascun dels episodis és d'uns trenta minuts per sessió i es poden treballar o bé individualment o bé en grup: família, escola, catequesi... Aquest DVD es ven al preu de 29,95 euros. Ha estat elaborat per l'equip de Barcelona Multimedia i les il·lustracions són del conegut dibuixant Picanyol.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:
VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Josep Àngel Colomé
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 649 636 990 i 973 48 01 72
Correu electrònic: jacolomes@hotmail.com

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.
REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 889 19 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60

Nom i missatge

Ahir a Lurdes de França es va inaugurar el Jubileu 2008 destinat a commemorar el 150è aniversari de les aparicions. Era el tret de sortida d'una ininterrompuda programació d'actes que s'aniran succeint al llarg de tot un any. L'efemèride d'aquest Jubileu també tindrà ressò a les respectives diòcesis, cosa que serà fàcil de comprovar.

De moment, la nostra atenció es vol fixar en el fet ocorregut el dia de la setzena aparició, el 25 de març de 1858. Fou el dia en què, davant la insistència de la Bernadeta, la Senyora va donar el seu nom. Ho va fer en la llengua parlada per la vident i amb unes paraules que han estat gravades als peus de la imatge:

Soy era immaculada councepciou (Jo sóc la immaculada concepció). La frase té un cert paral·lelisme amb expressions utilitzades per Jesús: *Jo sóc la llum, el camí, la vida...* En boca de la Verge Maria, l'afirmació no es queda en un mer atribut o una pura abstracció; és la revelació d'un nom que la Bernadeta, incapaç de comprendre'n el significat, corre a comunicar abans no se li oblidés al senyor rector, mossèn Peyremale. Feia poc més de tres anys que Pius IX, el 8 de desembre de 1854, ho havia definit com a dogma de fe. Ara es convertia en la revelació d'un nom en el qual s'uneixen el fet de concebre –igual a donar vida– i l'esplendor de la gràcia rebuda.

Diumenge II d'Advent | Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes (11,1-10)

Aquell dia la soca de Jesè tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de pietat, i l'omplirà de reverència envers el Senyor.[...]

Salm responsorial (121)

Quina alegria quan em van dir:
«Anem a la casa del Senyor.»

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (15,4-9)

Germans, tot el que diuen les Escriptures és per a instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè ben avinguts de cor i de llavis, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor.

Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist es ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom.»

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (3,1-12)

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» És d'ell que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida al desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí."» Joan duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

Però quan veié que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: «Cria d'escurçons, qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la destal ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dóna bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga.»

Heu de vetllar, diu Jesús,
perquè no sabeu
quan tornarà l'amo de casa

Els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense adverteixen sobre uns materials pedagògics editats per la Generalitat de Catalunya

Vic.- El vicari general de la diòcesi, Mn. Narcís Riba, ha enviat una circular als mossens, a les escoles cristianes i als professors de religió recordant-los que «diversos departaments de la Generalitat de Catalunya han publicat uns opuscles sobre hàbits i conductes saludables que condueixen els escolars, i el jovent en general, a un sexe segur que previngui la sida». Això ha motivat que «els bisbes de la Tarraconense s'hagin sentit incitats a aportar una nota que puntualitzi algun dels aspectes publicats, relacionats amb la valoració de la sexualitat humana». Per la seva part, «el nostre bisbe Romà vol que la susdita nota arribi a tots els àmbits de la diòcesi que figuren a l'encapçalament d'aquest escrit, àmbits relacionats principalment amb els escolars i el jovent, perquè en tinguin coneixement i, eventualment, es puguin assolir els objectius pedagògics i pràctics plantejats». La circular acaba amb una salutació, «tot esperant que es pugui transmetre aquesta altra mirada sobre aspectes lligats a la sexualitat humana i ajudar els pares i educadors», i adjuntant una còpia de la nota dels bisbes.

En l'esmentada nota, que consta de sis punts, en el segon es diu textualment: «Tanmateix, el que es presenta en aquests materials didàctics com una mena d'higiene o medicina preventiva, tant en la seva formulació ("hàbits i conductes saludables") com en el seu contingut, de fet va més enllà de l'àmbit estrictament científic-terapèutic, i s'introdueix en el terreny dels valors fonamentals i de la seva transmissió. Així inclou una valoració del cos humà

i de la sexualitat, un concepte específic d'amor interpersonal de la parella desvinculat de la família, una valoració de l'enamorament, de l'homosexualitat i l'heterosexualitat, de la relació afectivo-sexual dels adolescents i joves, i de diverses pràctiques sexuals.»

En el tercer i quart punt: «Aquesta matèria pertany essencialment a l'ètica i a l'educació moral, i, en conseqüència, els primers responsables són els pares: ells són qui tenen en primer lloc el deure i el dret de definir els valors, organitzar-los i transmetre'ls als fills. En aquest sentit, considerem inacceptables aquests materials, pel fet que depassen les competències pròpies del poder polític, el qual no pot afavorir una determinada ideologia, sinó que s'ha de limitar a garantir la preservació de la salut dels ciutadans i el pluralisme legítim d'idees i opcions educatives.»

En el sisè i darrer punt es conclou dient: «Considerem que la sexualitat humana és quelcom més profund, positiu i humà que no pas el concepte que volen transmetre els opuscles esmentats: creiem que la sexualitat humana no és un joc per a gaudir-ne, sinó aquell suport físic i psicològic de l'encontre amorós entre l'home i la dona, en l'àmbit de la família, i que, per tant, ha de ser educada com s'han d'educar totes les capacitats afectives, per tal que esdevinguin instrument d'un veritable amor, amb tot el que això comporta. És aquest nivell bàsic el que pot ser més efectiu en la lluita contra la sida, i és precisament això el que aquests opuscles ometen.»

Agenda litúrgica de la setmana

9 ■ Diumenge II d'Advent / A. Lectures: Isaïes 40,1-11 / Salm 95 (†1591).

Santa Leocàdia, màrtir (s. III).

Lectures: Isaïes 11,1-10 / Salm 71 / Romans 15,4-9 / Mateu 3,1-12

Litúrgia de les hores: Setmana **2**
10 ■ Dilluns. Santa Eulàlia de Mèrida, verge i màrtir (s. III). La Mare de Déu de Loreto (1294), Santa Júlia, verge.

Lectures: Isaïes 35,1-10 / 84 / Lluc 5,17-26

11 ■ Dimarts. Sant Damas, papa (†384), Sant Eutiqui, màrtir.

Lectures: Isaïes 40,1-11 / Salm 95 (†1591).

/ Mateu 18,12-14

12 ■ Dimecres. Santa Joana Francesca de Chantal, religiosa (†1641). La Mare de Déu de Guadalupe.

Lectures: Isaïes 40,25-31 / Salm 102 / Mateu 11,28-30

13 ■ Dijous. Santa Llúcia, verge i màrtir (ss. III-IV).

Lectures: Isaïes 41,13-20 / Salm 144 / Mateu 11,11-15

14 □ Divendres. Sant Joan de la Creu, religiós i doctor de l'Església

Lectures: Isaïes 48,17-19 / Salm 11,16-19

/ Mateu 11,16-19

15 ■ Dissabte. Sant Urbici, ermità (†802).

Lectures: Eclesiàstic 48,1-4.9-11 / Salm 79 / Mateu 17,10-13

16 ■ Diumenge, III d'Advent / A. Santa Adelaida (s. X), Sant Josep Manyanet, prevere (†1901).

Lectures: Isaïes 35,1-6a.10 / Salm 145 / Jaume 5,7-10 / Mateu 11,2-11

Pregària conjunta pel Jubileu de Lurdes

Un dels actes previstos per a commemorar els 150 anys de les aparicions de la Mare de Déu a Lurdes de França serà una pregària conjunta que organitza l'Hospitalitat de Lurdes, a la mateixa hora, en les tres delegacions comarcals del bisbat de Vic.

Data: Divendres vinent, dia 14 de desembre

Hora: A les 19,30 h

A Vic: Església de la Pietat

A Manresa: Residència Montblanc (c/ Mn. J. Verdaguer, 2)

A Igualada: Església de la Sagrada Família

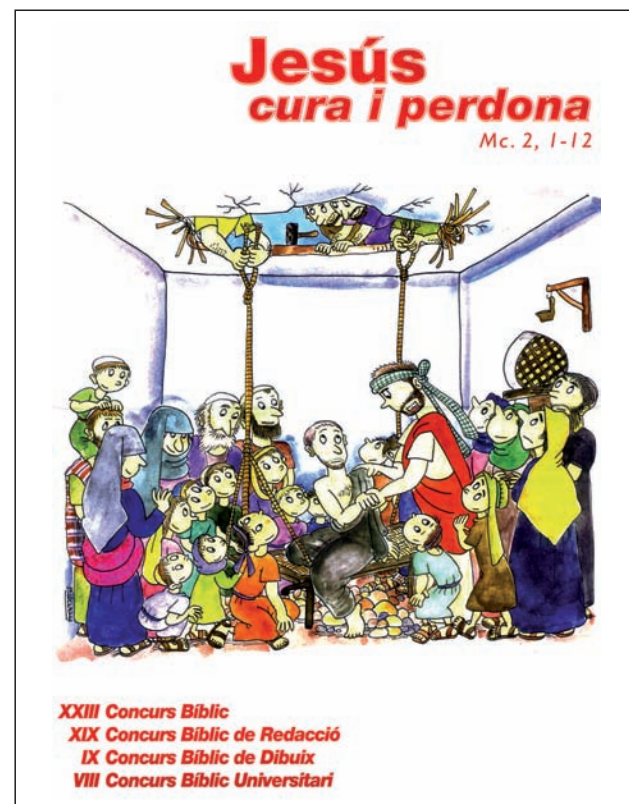
S'invita tothom a aquest acte per a demanar la intercessió de la Verge Immaculada.

Concurs Bíblic: nova convocatòria

El Grup Avant de Terrassa, de la Federació de Cristians de Catalunya, convoca el seu **XXIII Concurs Bíblic**, dividit en tres categories: Alumnes de 3r i 4t d'Educació Primària (8-9 anys); Alumnes de 5è i 6è d'Educació Primària (10-11 anys) i Alumnes de 1r i 2n d'ESO (12-13 anys).

La participació no es fa de forma individual sinó per mitjà de les escoles o grups de catequesi i d'un qüestionari que s'envia o que es pot demanar.

Cartell il·lustrat per Pilarín Bayés

El tema d'enguany escull de la vida de Jesús alguns dels episodis que mostren el seu tracte especial amb els malalts.

Es podien començar d'enviar els treballs a partir del dia 2 de novembre del 2007 fins al dia 5 de febrer del 2008. El curs passat hi participaren més de 40.000 nois i noies.

Hi ha diversitat de premis i accèssits, dels quals es farà lliurament el dissabte 26 d'abril del 2008, a les onze del matí, a cada bisbat i a la zona pastoral del Maresme. Al bisbat de Vic es farà al Col·legi La Salle de Manresa.

Qui vulgui tenir-ne més informació pot consultar: www.cecot.es/concursbiblic.

Es convoca també, amb característiques similars, el **XIX Concurs Bíblic de Redacció**, adreçat a dues categories de participants: Alumnes de 3r i 4t d'ESO i Alumnes de Batxillerat i Cicles Formatius.

I, com a complement per als qui participen en el Concurs Bíblic, es convoca el **IX Concurs Bíblic de Dibuix**.

Finalment, la darrera convocatòria és la del **VIII Concurs d'Assaig sobre Cultura Bíblica** a l'entorn del tema: *Novetats de la Bíblia*. Va adreçat al jovent del món universitari i la informació pertinent es pot trobar consultant l'adreça www.universitaties.net.

Maria, mestra de l'amor esperançat | Romà Casanova, bisbe de Vic

El temps d'Advent és el temps marià per excel·lència, ja que Maria ens pot mostrar com ningú què significa l'espera del Senyor. En ella trobem fetes vida les virtuts de l'esperança i de la caritat.

Maria és filla d'Israel, el poble escollit. En el si d'aquest poble, escoltant les promeses de fidelitat de Déu, neix l'esperança del Messies que li portarà la salvació. Maria rep l'anunci de l'àngel de la seva concepció virginal del Messies, perquè ella era del poble que esperava l'acompliment de les promeses fetes per Déu a Israel. Maria és, doncs, una dona d'esperança. Ens diu el papa Benet XVI en l'encíclica *Deus caritas est*: «Només perquè creu en les promeses de Déu i espera la salvació d'Israel, l'àngel pot presentar-se-li i cridar-la al servei total d'aquestes promeses» (núm. 41).

L'esperança és unida a l'amor. En la carta als Romans trobem: «L'esperança no enganya, perquè Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat el seu amor en els nostres cors» (5,5). L'esperança cristiana no està posada en cap força nostra, ni en cap realitat impersonal. L'esperança cristiana té la seva arrel en l'amor de Déu; millor encara, en Déu, que és amor.

En Maria, en la seva disponibilitat total, en l'abandonament a les mans de Déu, en la seva total donació, que s'expressa en la seva resposta a l'anunci

de l'àngel: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules» (Lc 1,38), es manifesta el cor ple d'amor envers el Senyor i la seva voluntat. La seva esperança la mena a la resposta més meravellosa d'amor a la voluntat amorosa de Déu per la salvació de tota la humanitat.

L'amor esperançat de Maria l'acompanya tota la seva vida: en els silencis de la seva vida al servei del misteri de l'Encarnació del Fill de Déu, en les paraules en el moment de l'inici del ministeri del seu Fill a les noces de Canà, en el seu estar ferma al peu de la creu de Jesucrist, en la seva pregària amb la comunitat en l'espera de la promesa de l'Esperit Sant en la Pentecosta. En tots aquests moments de fe i esperança en la promesa de Déu, intuïm el seu cor de mare que estima i sap esperar, sense defallir, encara que sigui «esperant contra tota esperança».

El cor immaculat de Maria és un cor ple d'amor esperançat en les promeses de Déu. El seu cor immaculat continua estimant els fills de Déu, rescatats al preu de la sang preciosa del Fill de Déu, fill també de Maria, i, al mateix temps, com diu el concili Vaticà II, Maria «també en aquest món brilla com a senyal d'esperança segura i de consol per al Poble de Déu pelegrí, fins que arribi el dia del Senyor» (LG 68).

Amb motiu dels quaranta anys de la Facultat de Teologia de Catalunya

Els dies 15, 16 i 17 de novembre es va celebrar un primer Congrés Internacional de Teologia i Cinema sota el títol «El Déu dels cineastes».

En la present setmana, els dies 13, 14 i 15, hi haurà un Congrés Internacional de Teologia, que té per tema «Paraula de Déu, paraula sobre Déu». Els ponents en parlaran des de les diferents dimensions: teològica, espiritual, filosòfica, bíblica, hermenèutica, estètica i litúrgica.

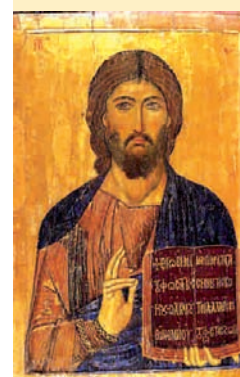
Pel gener, els dies 17, 18 i 19, tindrà lloc un Congrés Internacional de Teologia Pastoral organitzat conjuntament amb el Centre d'Estudis Pastorals de les diòcesis catalanes, que també celebra els seus quaranta anys. Es parlarà de «La parròquia, comunitat missionera».

Més endavant, el dia 25 de febrer del 2008, es farà un acte institucional amb la presència de Bruno Forte, arquebisbe de Chieti-Vasto, i tenint com a tema «Parlar de Déu en un món global».

Finalment, per als dies 15, 16 i 17 de maig del 2008 s'ha previst un Simposi de Sagrada Escripura sobre «La recerca del Jesús històric».

La soca tallada traurà un rebrot | F.G.T.

Isaïes anuncia l'adveniment del Messies dient que la soca de Jesè (pare de David) tallada traurà un rebrot, que naixerà un plançó de les seves arrels.

Els cristians creiem que aquest rebrot és Jesús. Aquest plançó té les seves arrels en una dinastia que semblava acabada i en una humanitat dominada pel mal. Ha vingut per submergir-se en la història humana i per transformar-la per l'acció de l'Esperit del Senyor que és esperit de saviesa, d'enteniment. de justícia, de pau i d'amor.

Ve a realitzar la utopia de la humanitat unida descrita poèticament pel profeta. El que diuen

les Escripures ens dona la força i el consol que ens ajuden a mantenir viva la nostra esperança perquè ens mostren que Déu és fidel a les seves promesa i estima entranyablement tots els homes.

D'alguna manera cada generació experimenta la sensació de ser soca morta i s'afigura que el carro va pel pedregar. Però la fe ens fa descobrir que el plançó rebrota, que la vida de Jesús es va fent novament present i que el foc de l'Esperit és ben viu, ja sigui com a flama ardent i lluminosa o com a caliu discret de vida renovada.

Lurdes 2008: Dotze eixos d'una «Església en missió».....

El Jubileu de Lurdes 2008 ha estat preparat amb molta anticipació i amb una gran varietat de pelegrinatges, concentracions i trobades. Un dels fils conductors serà el tema de la «missió» com a tasca pròpia del santuari –i del conjunt de l'Església–, desglossada en dotze «eixos», que oferim resumits de forma molt esquemàtica.

1. ... amb els voluntaris, al servei dels altres»

A Lurdes i arreu del món hi ha moltes persones fent tasques de voluntariat. Solidaritat i humanitarisme són valors del nostre temps. Els cristians, com hi són presents? Són una mateixa cosa caritat i solidaritat? Cada any, unes cent mil persones s'ofereixen per a un servei de voluntariat a l'entorn de les diferents hospitalitats de Lurdes.

2. ... amb Maria»

El dia 2 de març, en la tretzena aparició, la Senyora va demanar una capella i processons. Per què una capella, si no és per a celebrar-hi l'eucaristia? Per què unes processons, si no són com a símbol d'una Església que camina en la fe? La Visitació de Maria és l'inici de la missió, del seu acompanyament al llarg dels segles.

3. ... a prop dels joves»

En el moment de les aparicions, la Bernadeta tenia catorze anys; quan va marxar de Lurdes per anar-se'n a Nevers en tenia vint-i-dos. És potser per aquesta afinitat que als joves els agrada Lurdes? Se'ls nota que s'hi troben bé i que, a la Gruta, Maria acull els seus secrets.

4. ... per la unitat dels cristians»

En temps de la Bernadeta hi havia dues o tres famílies protestants a Lurdes; les relacions ecumèniques eren nul·les. Les aparicions ho podien empitjorar. L'evangeli i el credo, però, són els mateixos. I, actualment, Lurdes també és un lloc de trobada ecumènica.

5. ... per una crida a la conversió»

En les aparicions del 24 al 28 de febrer, la Senyora

va parlar de penitència i va demanar a la Bernadeta de pregar pels pecadors. Li va indicar que busqués sota la roca. Primer en sortí una aigua fangosa, que després es va tornar neta i abundant. Un bonic símbol de la conversió: plors de penitència, goig per la reconciliació.

6. ... a prop dels malalts»

Lurdes, per als malalts, és trobar-se a casa seva. La primera guarició fou l'1 de març de 1858. Des de llavors, Lurdes i miracle resten associats, amb el risc d'ambigüitat que això pot crear. Tanmateix, el més important és constatar que els malalts hi troben força i esperança, encara que no vegin guarits els seus mals.

7. ... a prop de les persones amb discapacitat»

La discapacitat que pateixen moltes persones és una realitat que costa d'acceptar; de l'ordre que sigui: físic, sensorial, mental, psíquic. A Lurdes, un servei d'acolliment malda per orientar aquestes persones i fer-los descobrir què les pot ajudar a viure més felices en el seu respectiu ambient.

8. ... entre les nacions»

A Lurdes, de llengües se'n fan servir moltes, segons els grups que hi són presents. Les utilitzades ordinària-

ment són el francès, l'italià, l'espanyol, l'anglès, l'alemany i el neerlandès. I sempre resta el llenguatge universal dels signes: l'aigua, la pedra, la llum. Com ho són també la malaltia i la discapacitat.

9. ... per la pau»

Dues guerres mundials van marcar la història del continent europeu en el segle XX. A Lurdes hom va curar els ferits, va pregar pels difunts, va consolar els supervivents, va implorar la pau. I ara és lloc de trobada de persones que vénen de països o bé enfrontats o bé amb greus dificultats per a posar-se d'acord.

10. ... nodrits per l'Eucaristia»

La Bernadeta va deixar Bartrés per tal de preparar la seva primera comunió, que va poder fer el 3 de juny de 1858. I quan va deixar Lurdes l'any 1866 ja havia pogut assistir a missa a la Gruta i a la cripta de l'actual basílica

superior. I poc després de les aparicions s'hi va introduir la processó eucarística, la benedicció dels malalts, l'adoració silenciosa...

11. ... per una relació interreligiosa»

Musulmans, hindús, així com membres d'altres religions, acuden a Lurdes i es mostren molt respectuosos en visitar la Gruta. Mantenint la seva idiosincràcia d'un indret plenament catòlic, vol restar obert a les altres religions i espiritualitats.

12. ... a prop dels marginats»

En ocasió del centenari de les aparicions, l'any 1958, a Lurdes es va construir la Cité Saint-Pierre per a acollir grups de persones poc afavorides econòmicament. També hi reben acolliment grups de persones marcades per estigmes discriminatoris: l'alcohol, la droga, la sida, la prostitució...

El Camí del Jubileu

En el mapa adjunt s'indica el seu recorregut i les seves fites:

1. **L'església parroquial.** Conserva la pica on la Bernadeta fou batejada el 9 de gener de 1844.
2. **La presó.** Al carrer dels Petits-Fossés on vivia la

família Soubirous l'any 1858, en un època de màxima indigència.

3. **La Gruta.** Entrant per la porta de Sant Miquel, es continua per l'esplanada amb les basíliques al davant. La Gruta és el racó privilegiat de Lurdes.
4. **L'antic Hospici.** Avui, hospital. La Bernadeta hi va fer la primera comunió, el 3 de juny de 1858.

